

Torna l'Enric Marquès

Un *villancico* cruel, que s'escampa cada Nadal per la pell de brau, assegura que «nosotros nos iremos y no volveremos más». La contundència de l'afirmació hauria de ser matisada a la llum d'un altre text poètic castellà: el de Jorge Manrique quan parla de la «otra vida más larga» deixada a la terra pel seu pare mort.

És cert que els morts se'n van, però no és tan cert que no tornin. Hi ha, almenys, dues maneres de tornar, de sobreviure a la ineluctable fatalitat de la mort: a través del record dels amics i a través de la pròpia obra. Per aquestes dues vies simultànies es comença a produir ara el retorn de l'Enric Marquès, conseller de redacció d'aquesta revista, mort el 8 de setembre de 1994. El record que els seus amics i companys en conservem ens el fa viu sovint i ens esperona a trobar fórmules per mantenir-lo present entre nosaltres. I, d'altra banda, la seva obra de pintor i d'escriptor té massa pes i massa gruix perquè pugui restar amagada sota el vel de l'oblit. És per això que durant aquest any assistirem a diversos retorns de l'Enric. L'Ajuntament de Girona prepara una mostra antològica de la seva obra plàstica, que tindrà per escenari el marc de l'Institut Vell. L'Exposició s'obrirà a l'estiu, per coincidir amb l'època de màxima afluència de visitants, i s'allargarà fins a la tardor per culminar amb les jornades de Fires. S'hi podran veure les obres pictòriques i gràfiques ja conegudes de l'artista i també moltes de desconegudes, que mai no han estat exposades. Serà, sens dubte, una visió completa i significativa de la seva trajectòria, documentada amb l'edició d'un catàleg que serveixi també d'inventari artístic i bibliogràfic.

Per la seva banda, la Diputació prepara l'edició d'un volum de la col·lecció Josep Pla amb l'antologia dels textos periodístics de l'Enric Marquès apareguts a *Presència*, *El Punt*, *Serra d'Or*, *L'Avenç* i d'altres publicacions catalanes. S'han escollit uns seixanta articles que es presentaran ordenats segons la seva temàtica i agrupats en tres blocs: l'art, la ciutat i el món. En el primer quedarà resumida la visió que l'Enric tenia de l'art i de l'artista en relació amb la societat. En el segon bloc s'hi aplegaran les cròniques sobre la Girona perifèrica que va ser sempre la seva predilecta. En el tercer es repassaran els grans esdeveniments d'una època del món durant la qual l'Enric va exercir intensament, des de París, com a cronista de l'actualitat internacional. S'espera que el volum pugui ser una de les novetats del proper Dia del Llibre.

Tornarà, doncs, l'Enric Marquès; ens enlluernarà un cop més amb la seva presència i ens encomanarà, potser, una espurna de la inquietud que el devorava. Incòmode per als altres i per a ell mateix, es va fer invencible per la lucidesa dels seus arguments i per la transparència de la seva actitud vital. Podia haver fet seves les paraules de Pier Paolo Pasolini: «no dispo de res més que de la violència de la raó». Cada dia trobem a faltar més aquesta mena de gent. Per això és important que torni i que no ens deixi mai del tot.

Enric Marquès serà protagonista d'una exposició i d'un llibre. La fotografia és de quan tenia 32 anys

NARCÍS-JORDI ARAGÓ